

МІНСК. У памяшканні Беларускай дзяржаўнай філармоніі адбыўся сход актыўу жанчын горада, прысвечаны вынікам Сусветнага кангрэсу жанчын. Сход прыняў рэзалюцыю, у якой аднадушна падтрымлівае рашэнні гэтага кангрэсу, горача адабрае міралюбівую палітыку Савецкага ўрада, заяўляе аб сваім імкненні ўмацоўваць справу міру ва ўсім свеце.

ХАРКАЎ. Праект буйнейшай у свеце пара-газавай устаноўкі для цеплавой электрастанцыі распрацавалі канструктары турбіннага завода. Магутнасць камбінаванай устаноўкі, якая складаецца з паравой і газавай турбін,—дзесяць тысяч кілават.

ГОРКІ. На аўтазаводзе зроблены вопытныя ўзоры аўтамабіляў «ГАЗ-53» грузпадымальнасцю ў чатыры тоны. Машина мае 115-сільны рухавік новай канструкцыі.

ВІЦЕБСК. У Браславе адкрыты новы універмаг. Да паслуг пакупнікоў вялікі выбар мужчынскага і жаночага адзення, абутку, розных тканін, электратавараў, посуду. У гэтым годзе ў гарадах і вёсках Віцебшчыны адкрыта яшчэ дванаццаць сталовых і чайных, каля дваццаці прамтаварных, прадуктовых і іншых магазінаў. Да канца года ў вобласці ўступіць у строй яшчэ сто новых гандлёвых прадпрыемстваў.

БАБРУЙСК. Дзесяць народных універсітэтаў створана ў горадзе. Іх наведвае больш як тры тысячы чалавек. Гэта рабочыя, інжынерна-тэхнічныя работнікі, хатнія гаспадыні, навучніцы. Чатыры народныя універсітэты створаны непасрэдна на прамысловых прадпрыемствах.

СВЕТЛАГОРСК. На заводзе вялікай хіміі ўступіла ў строй новая сталовая. Каб уявіць сабе яе прাপускную здольнасць, дастаткова сказаць, што наведвальцаў будучы абслугоўваць каля 100 павароў, кулінараў і іншых работнікаў. Усе працэсы гатавання страў механізаваны.

РАНГУН. У Рангун прыбыла трэцяя партыя савецкіх трактараў, купленых урадам Бірмы ў Савецкага Саюза. Усяго заказана ў СССР тысяча трактараў, з якіх 657 ужо знаходзяцца ў Бірме. Трактары будуць выкарыстаны на сельскагаспадарчых работах у розных раёнах краіны.

Голас Радзімы

ВЫДАННЕ БЕЛАРУСКАЙ СЕКЦЫІ КАМІТЭТА ЗА ВЯРТАННЕ НА РАДЗІМУ
І РАЗВІЦЦЕ КУЛЬТУРНЫХ СУВ'ЯЗЕЙ З СУАЙЧЫННІКАМІ

59 (744)

Ліпень 1963 г.

Год выдання 9-ы

ДАГАВОР АБ ЗАБОРОНЕ ВЫПРАБАВАННЯЎ ЯДЗЕРНАЙ ЗБРОІ Ў АТМАСФЕРЫ, У КАСМІЧНАЙ ПРАСТОРЫ І ПАД ВАДОЙ

Урады Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік, Злучанага Каралеўства Вялікабрытаніі і Паўночнай Ірландыі, Злучаных Штатаў Амерыкі, ніжэй называемыя як «першапачатковыя ўдзельнікі», абвешчаючы сваёй галоўнай мэтай хутэйшае дасягненне пагаднення аб усеагульным і поўным раззбраенні пад строгім міжнародным кантролем у адпаведнасці з мэтай Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, якая паклала б канец гонцы ўзбраенняў і ліквідавала б стымул да вырабу і выпрабаванняў усіх відаў зброі, у тым ліку ядзернай,

імкнучыся дасягнуць назаўсёды спынення ўсіх выпрабавальных выбухаў ядзернай зброі, поўныя рашучасці працягнуць перагаворы з гэтай мэтай і жадаючы пакласці канец заражэнню акружаючага чалавека асяроддзя радыяактыўнымі рэчывамі, згадзіліся аб ніжэйнаступным:

Артыкул I.

1. Кожны з удзельнікаў гэтага дагавору абавязваецца забараніць, папярэджаць і не праводзіць любыя выпрабавальныя выбухі ядзернай зброі і любыя іншыя ядзерныя выбухі ў любым месцы, якое знаходзіцца пад яго юрысдыкцыяй або кантролем:

- а) у атмасферы: за яе межамі, уключаючы касмічную прастору; пад вадой, уключаючы тэрытарыяльныя воды і адкрытае мора; і
- б) у любым іншым асяроддзі, калі такі выбух выклікае выпадзенне радыяактыўных ападкаў за межамі тэрытарыяльных граніц дзяржавы, пад юрысдыкцыяй або кантролем якой праводзіцца такі выбух. Пры гэтым маецца на ўвазе, што палажэнні гэтага падпункта не павінны наносіць шкоды заключэнню дагавору, які вядзе да забароны на вечна ўсіх выпрабавальных ядзерных выбухаў, уключаючы ўсе такія выбухі пад зямлёй, да заключэння якога ўдзельнікі, які яны заявілі ў прэамбуле да гэтага дагавору, будуць імкнуцца.

2. Кожны з удзельнікаў гэтага дагавору абавязваецца далей устрымлівацца ад прымушэння, заахочвання або якога-небудзь удзелу ў правадзенні любых выпрабавальных выбухаў ядзернай зброі і любых іншых ядзерных выбухаў, дзе б там ні было, якія праводзіліся б у любым з асяроддзяў, названых у пункце I гэтага артыкула, або мелі б памяненні ў гэтым I пункце вынікі.

Артыкул II.

1. Любы ўдзельнік гэтага дагавору можа прапанаваць папраўкі да гэтага дагавору. Тэкст любой прапанаванай папраўкі прадстаўляецца ўрадам-дэпазітарам, якія рассыпаюць яго ўсім удзельнікам дагавору. Затым, калі гэтага запатрабуе адна трэць або больш удзельнікаў дагавору, урады-дэпазітарыі склікаюць канферэнцыю, на якую яны запрашаюць усіх удзельнікаў дагавору для разгляду такой папраўкі.

2. Любая папраўка да гэтага дагавору павінна быць зацверджана большасцю галасоў усіх удзельнікаў дагавору, уключаючы галасы ўсіх першапачатковых удзельнікаў дагавору. Папраўка ўваходзіць у сілу для ўсіх удзельнікаў дагавору пасля здачы на хаванне ратыфікацыйных граматаў большасцю ўсіх удзельнікаў дагавору, уключаючы ратыфікацыйныя граматы ўсіх першапачатковых удзельнікаў дагавору.

Артыкул III.

1. Гэты дагавор будзе адкрыты для падпісання яго ўсімі дзяржавамі. Любая дзяржава, якая не падпісала гэты дагавор да ўваходжання яго ў сілу ў адпаведнасці з пунктам 3 гэтага артыкула, можа далучыцца да яго ў любы час.

2. Гэты дагавор падлягае ратыфікацыі дзяржавамі, якія падпісалі дагавор. Ратыфікацыйныя граматы і дакументы аб далучэнні павінны быць здадзены на захаванне ўрадам дзяржаў—першапачатковых

удзельнікаў дагавору—Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік, Злучанага Каралеўства Вялікабрытаніі і Паўночнай Ірландыі, Злучаных Штатаў Амерыкі, якія гэтым назначаюцца ў якасці ўрадаў-дэпазітарыяў.

3. Гэты дагавор узойдзе ў сілу пасля яго ратыфікацыі ўсімі першапачатковымі ўдзельнікамі і здычы імі на захаванне ратыфікацыйных граматаў.

4. Для дзяржаў, ратыфікацыйныя граматы або дакументы аб далучэнні якіх будуць здадзены на захоўванне пасля ўваходжання ў сілу гэтага дагавору, ён увойдзе ў сілу ў дзень здачы на захоўванне іх ратыфікацыйных граматаў або дакументаў аб далучэнні.

5. Урады-дэпазітарыі неадкладна паведамляюць усім дзяржавамі, якія падпісалі і далучыліся да гэтага дагавору, аб даце кожнага падпісання, даце здачы на захоўванне кожнай ратыфікацыйнай граматы і дакумента аб далучэнні, аб даце ўваходжання ў сілу гэтага дагавору, аб даце атрымання любых патрабаванняў аб скліканні канферэнцыі, а таксама аб іншых паведамленнях.

6. Гэты дагавор будзе зарэгістраваны ўрадам-дэпазітарыямі ў адпаведнасці з артыкулам 102 Статута Арганізацыі Аб'яднаных Нацый.

Артыкул IV.

Гэты дагавор з'яўляецца бастэрміновым.

Кожны ўдзельнік гэтага дагавору ў парадку ажыццяўлення свайго дзяржаўнага суверэнітэту мае права выйсці з дагавору, калі ён вырашыць, што звязаны са зместам гэтага дагавору выключныя акаліччаныя паставілі пад пагрозу вышэйшыя інтарэсы яго краіны. Пра такі выхад ён павінен паведаміць за тры месяцы ўсім іншым удзельнікам дагавору.

Артыкул V.

Гэты дагавор, рускі і англійскі тэксты якога з'яўляюцца роўна аўтэнтычнымі, будзе здадзены на захоўванне ў архівы ўрадаў-дэпазітарыяў. Належным чынам засведчаныя копіі гэтага дагавору будуць накіраваны ўрадам-дэпазітарыямі ўрадам дзяржаў, якія падпісалі дагавор і далучыліся да яго.

У засведчанне чаго ніжэйпадпісаныя, належным чынам на тое ўпаўнаважаныя, падпісалі гэты дагавор.

Зроблена ў трох экзэмплярах, у горадзе Маскве, --- дзя тысячы дзевяцьсот шэсцьдзесят трэцяга года.

За Урад Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік	За Урад Злучанага Каралеўства Вялікабрытаніі і Паўночнай Ірландыі	За Урад Злучаных Штатаў Амерыкі
--	--	--

КАМЮНІКЕ

14 ліпеня ў Маскву прыбылі спецыяльныя прадстаўнікі прэзідэнта ЗША і прэм'ер-міністра Злучанага Каралеўства — намеснік дзяржаўнага сакратара ЗША па палітычных пытаннях У. А. Гарыман і лорд — старшыня савета і міністр па пытаннях навукі Злучанага Каралеўства лорд Хэйлшэм са сваімі дарадчыкамі. Пан Гарыман і лорд Хэйлшэм былі прыняты Старшынёй Савета Міністраў СССР М. С. Хрушчовым, пад старшынствам якога 15 ліпеня адбылася першая з раду сустрэч, прысвечаных абмеркаванню пытанняў, звязаных са спыненнем ядзерных выпрабаванняў і іншых пытанняў, якія маюць узаемную цікавасць. Перагаворы працягваліся з 16 па 25 ліпеня з міністрам замежных спраў А. А. Грамыкам. У час гэтых перагавораў кіраўнікам дэлегацыі данамагалі іх дарадчыкі.

Перагаворы праходзілі ў дзелавой цёплай абстаноўцы. Быў узгоднены тэкст дагавору аб забароне выпрабаванняў ядзернай зброі ў атмасферы, у касмічнай прасторы і пад вадой. Тэкст дагавору публікуецца асобна, адначасова з апублікаваннем гэтага камюніке. Яго парафіравалі * 25 ліпеня А. А. Грамыка, пан Гарыман і лорд Хэйлшэм. Пан Гарыман і лорд Хэйлшэм і іх дарадчыкі ў бліжэйшы час выедуць з Масквы з тым, каб далажыць аб перагаворах і перадаць па-

рафіраваныя тэксты дагавору сваім урадам. Чакаецца, што падпісанне дагавору адбудзецца ў бліжэйшы час у Маскве.

Кіраўнікі трох дэлегацый згадзіліся, што дагавор аб забароне выпрабаванняў ядзернай зброі з'яўляецца важным першапачатковым крокам у бок разрадкі міжнароднай напружанасці і ўмацавання міру, і спадзяюцца, што ў гэтым напрамку будзе дасягнута далейшы прагрэс.

Кіраўнікі трох дэлегацый абмеркавалі савецкую прапанову адносна пакта аб ненападзе паміж удзельнікамі арганізацыі Паўночнаатлантычнага дагавору і ўдзельнікамі Варшаўскага дагавору. Тры ўрады згадзіліся поўнасцю праінфармаваць сваіх адпаведных саюзнікаў у дзвюх арганізацыях адносна гэтых перагавораў і праансультавацца з імі аб працягу абмеркавання гэтага пытання з мэтай дасягнення, здавальняючага для ўсіх удзельнікаў пагаднення. Таксама адбыўся кароткі абмен думкамі адносна іншых мер, накіраваных на аслабленне напружанасці.

* Змацавалі сваімі ініцыяламі ў знан адабрэння тэксту дагавору.
Парафіраванне праводзіцца ў тых выпадках, калі міжнародны дагавор поўнасцю ўзгоднен паміж ўпаўнаважанымі банамі, але патрабуе яшчэ падпісання ўрадам, якія ўключаюць даны дагавор.

Раніца, сонца і мама.
Малюнак мангольскага мастака
Д. Амгалама.

Мінск сягоння. Плошча імя Якуба Коласа.

Фота І. Осіпава.

АДЗІНАЯ ЭНЕРГАСІСТЭМА

Закончана аб'яднанне буйных электрастанцый Беларусі ў адзіную энергасістэму. Яны працуюць на агульную электрычную сетку. Цяпер электрычнасць бесперабойна паступае для забеспячэння прамысловасці, сельскай гаспадаркі і бытавых патрэб насельніцтва.

У гэтым годзе дасць ток трэці аграгат Бярозаўскай ДРЭС, пачала выпрацоўку электраэнергіі Полацкая ЦЭЦ-2. Нарошчваюць магутнасці Васілевіцкая ДРЭС і Мінская ЦЭЦ-3.

На буйнейшых новабудовах энергетыкі сямігодкі ствараюцца свае энергетычныя вузлы. Будуецца цеплавая элек-

трастанцыя на Гродзенскім азотна-кавевым заводзе. Электрастанцыя Салігорскага калійнага камбіната забяспечыць прадпрыемства не толькі электраэнергіяй, але і цяплом. Электрычнасць і цяпло ад сваіх электрастанцый атрымаюць Скідэльскі і Жабінкаўскі цукровыя заводы. (БЕЛТА).

Добры лён вырастае на плошчы 23 гектары званя Марыі Мурашкі ў калгасе «Светлы шлях» Ляхавіцкага вытворчага ўпраўлення.

Фота В. Германа.

ПІЯНЕРСКАЯ ФЛАТЫЛІЯ НА ЦІХІМ АКІЯНЕ

З Уладзівастока выйшаў у мора ў летні вучэбны рэйс флагман далёкаўсходняй піянерскай флатылі «Чукотка».

На яго борце звыш ста юных

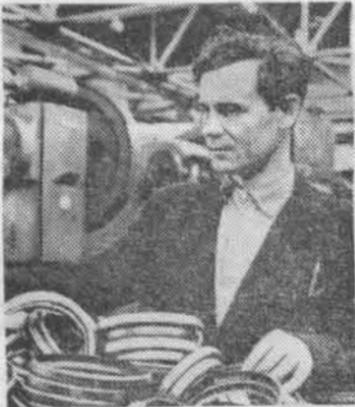
мараходаў-піянераў і школьнікаў горада.

За тры гады існавання гэтай флатылі юныя ўладывастокцы паспелі не толькі ад-

ведаць рамантыкі, але і паспраўднаму палобіць суровую працу марака, а галоўнае — набыць марскія спе-

цыяльнасці. Нядаўна семдзесят «выпускнікоў» флатылі атрымалі пасведчанні класных спецыялістаў.

ПРАЕКТ МАНУМЕНТА УЛ. І. ЛЕНІНУ СТВАРАЕ АЎТАРСКІ КАЛЕКТЫЎ

У прэсавым цэху Мінскага аўтамобільнага завода.

Фота В. Лупейні. Фотакроніка БЕЛТА.

Ужо некалькі гадоў многія савецкія скульптары і архітэктары працуюць над стварэннем праектаў помніка Ул. І. Леніну, які будзе ўзведзены ў Маскве на Ленінскіх гарах. Архітэктары і майстры разца імкнуцца ў сваіх творах праўдзіва ўзнавіць вобраз геніяльнага правадыра рэвалюцыі, паказаць яго найбольш характэрныя рысы — чалавечнасць, мужнасць, непахісную волю.

У маі гэтага года выстаўку праектаў помніка Ул. І. Леніну, якая была разгорнута ў раздзеле «Будаўніцтва» Выстаўкі дзясяняняў народнай гаспадаркі СССР на Фрунзенскай набярэжнай, наведалі кіраўнікі Камуністычнай партыі і Савецкага ўрада. Тут дэманстраваліся эскізы, рысункі і макеты чатырох праектаў, выкананых калектывамі скульптараў

і архітэктараў Масквы.

Агледзеўшы гэтыя творы, таварыш М. С. Хрушчоў адзначыў іх станоўчыя бакі і адначасова ўказаў, што патрэбна яшчэ велізарная работа па ўзнаўленню велічнага вобраза Уладзіміра Ільіча Леніна. Мікіта Сяргеевіч спытаў у аўтараў работ, ці не варта ім

аб'яднацца для дасягнення гэтай вялікай мэты. Скульптары і архітэктары з вялікім адабрэннем аднесліся да прапановы М. С. Хрушчова.

Міністэрства культуры СССР, улічваючы аднадушнае жаданне скульптараў і архітэктараў, утварыла аўтарскую групу для далей-

шай распрацоўкі праекта помніка Ул. І. Леніну. У яе ўвайшлі вядомыя маскоўскія скульптары М. Ф. Бабурын, Л. Н. Галаўніцкі, А. П. Кібальнікаў, Н. В. Томскі і архітэктары Я. Б. Белопольскі, В. Л. Васкрасенскі, В. В. Лебедзеў. Аўтарскі калектыў ужо распачаў работу. (ТАСС).

ПЕРШЫЯ ЛІНІІ ЦЭХА-АЎТАМАТА

На Мінскім падшыўніковым заводзе ствараюцца першы ў рэспубліцы цэх-аўтамат. Ужо зманціравана больш за 60 розных металапрацоўчых станкоў, пяць аўтаматных ліній. Частка

новага абсталявання ўвядзена ў дзеянне. Працуюць жолабашліфавальныя станкі, лініі па шліфоўцы адтулін, жа-лабшліфавальныя і для паліроўкі інтэрнальных кольцаў. За-

кончылася адладка аўтаматнай лініі шліфоўкі інтэрнальных кольцаў па знаворнаму дыяметру. Зманціравана лінія для паліроўкі знаворных кольцаў. Манціруюцца

лініі шліфоўкі торцаў інтэрнальных кольцаў. У цэху-аўтамате будзе 12 ліній. Дзевяць з іх намячаюцца зманціраваць у бягучым годзе. (БЕЛТА).

А. ЯРОМЕНКА.

Маршал Савецкага Саюза

Малавядомыя старонкі вайны

НА МАГІЛЁЎСКИХ РУБЯЖАХ

(Пачатак у № 58)

Забягаючы наперад, скажам, што многія з гэтых атрадаў правялі сапраўдны гераізм. Мне расказвалі, што вельмі добра біўся з ворагам атрад, які трымаў абарону ў парку (палітруком там быў Эстэркін) атрад трубаліцейнага завода, атрад шоўкавай фабрыкі, камандзірам якога быў Шчарбакоў.

Нельга не адзначыць самаадданасць і храбрасць асабовага складу мільцыі. З таварышаў, якія служылі там, быў сфарміраваны атрад для абароны рубяжа ў раёне 7-га цагельнага завода. Камандаваў ім начальнік школы НКВС маёр Калугін, пра якога я чуў многа добрых водгукаў.

Вернемся, аднак, да спраў дывізіі. 9 ліпеня яе камандзіра генерал-маёра М. Раманава і палкавога камісара Л. Чарнічанку запрасіў да сябе камандзір корпусу генерал Ф. Бакунін. Ён папярэдзіў, што ў напрамку Магілёва рухаюцца буйныя нямецкія танкавыя злучэнні. Праз дзень, самае большае — два, яны будуць на падступах да горада. Бакунін загадаў узмацніць абарону, быць у гатоўнасці ў любую мінуту адбіць атакі праціўніка.

Меркаванні генерала Бакуніна хутка пацвердзіліся. Ужо 11 ліпеня пасля моцнай артылерыйскай і авіяцыйнай падрыхтоўкі гітлераўскія войскі пачалі наступленне на ўсім фронце дывізіі. За тры дні вясельных баёў ім удалося дзе-нідзе ўклініцца ў нашу абарону. Але генерал Раманаў, умела выкарыстоўваючы рэзервы і маневруючы ім, сумеў аднавіць становішча.

Тады вораг вырашыў адрэзаць часці, якія знаходзіліся ў Магілёве, ад тых, што абаранялі прадмесце

Дупалава. Моцны ўдар аорушыўся на пазіцыі палка, якім камандаваў падкоўнік Шчаглоў. Спачатку нямецкія матачыкісты, узброеныя буйнакалібернымі кулямэтамі, атакавалі баявую ахову палка, якая знаходзілася ў 10 кіламетрах наперадзе асноўных сіл у ляску. Нашы воіны не толькі вытрымалі ўдар, але і прымуслі гітлераўцаў адступіць.

Пасля невялікай паўзы фашысцкія войскі перайшлі ў наступленне на двух напрамках. Асабліва жорсткі бой разгарэўся ля вёскі Нядашова. Ён працягваўся 8 гадзін. Выкарыстоўваючы раку як супрацьтанкавую перашкоду, нашы воіны знішчылі больш двух дзсяткаў танкаў. Асабліва ўмела дзейнічалі бранябойшчыкі Пятроў і Блізюк.

У гэтых баях вызначыліся мінамётчыкі пад камандаваннем старшага лейтэнанта Быкава. Гэта батарэя па свайму складу як бы ўвасабляла дружбу народаў нашай вялікай Радзімы. Плячом да пляча ў яе складзе змагаліся супраць ворага рускія, украінцы, беларусы, татары. Непарушнае брацтва, гарачае пачуццё патрыятызму, лютага нявысіць да ворага, а таксама высокая баявая вывучка — вось што даламагло ім выйсці пераможцамі ў гэтай схватцы.

Пра напад барацьбы на магілёўскіх рубяжах мне расказвалі многія ўдзельнікі гэтага змагання, якія засталіся ў жывых. Былы кулямётчык Пяткоў успамінае, што 12 ліпеня з боку вёскі Салтанаўкі з'явіліся нямецкія танкі. Змагацца з імі ў асноўным даводзілася звязкамі гранат і бутэлькамі з гаручай сумессю, якімі ў вялікай колькасці забяспечыў войскі ваенны камісар вобласці Ваяводзін — адзін з актыўнейшых арганізатараў абароны Магілёва. На працягу двух дзён воіны палка Куцэпава адбівалі

атакі праціўніка і прымуслі яго адступіць.

У гэтыя найцяжэйшыя дні нашых людзей ні на мінуту не пакідала ўпэўненасць у перамозе справы, за якую яны змагаліся. Усім сваім помysłамі яны былі з партыйна-камуністаў. «Калі я загіну, лічыце мяне камуністам», — так гаварылі сотні людзей, якія ішлі ў бой.

У ходзе баёў стаў камуністам Златаўстаўскі. А ў ноч на 12 ліпеня 1941 года ўзнавальваемы ім ўдарны атрад у раёне вёскі Сідаравічы нанёс раптоўны ўдар па праціўніка. Вораг пакінуў дзсяткі трупаў, танкі і аўтамашыны. Заўсёды былі наперадзе, служылі ўзорам мужнасці і бяспрашна камуністы Смірноў, Барадун, Барук, Елістратаў, Міхайлаў, Жужалаў, Возны, Каралёў і многія, многія іншыя.

Па-геройску змагаліся з фашысцкімі захопнікамі і камсамольцы. У адным з баёў 2-гі батальён, якім камандаваў старшы лейтэнант Сідракоў, панёс вялікія страты. Сувязь са штабам палка была перарвана. Камандзір батальёна паслаў з данясеннем у штаб палка камсамольца Амакумава. Вораг, заўважыўшы ганца, адкрыў па ім агонь. Коць быў забіты. Сам ён атрымаў смяротную рану. Але Амакумаў паўзком дабраўся да штаба і ўручыў данясенне. Да ведаўшыся, што батальён паслана падмацаванне, Амакумаў паспеў сказаць: «Я загад выканаў». І памёр.

Сотні такіх герояў нарадзіліся ў гэтыя дні. Пра некаторых з іх расказалі на старонках цэнтральных газет ваенныя карэспандэнты К. Сіманаў, Е. Крыгер, П. Бяляўскі і іншыя.

(Працяг у наступным нумары).

СВЯТА ГЕРАІЧНАЙ КУБЫ

САГРЭТЫЯ СОНЦАМ РАДЗІМЫ

ЯШЧЭ АДНА СТАРОНКА

У сацыялістычнай садружнасці, як у вялікай добрай сям'і: поспех адной краіны радуе працоўных усіх краін сацыялізма, свята аднаго народа адзначаецца ўсімі народамі-братамі. 26 ліпеня вялікае рэвалюцыйнае свята ў братняй Кубы — дзесятая гадавіна нацыянальнага паўстання.

Дзесяць год назад на Кубе запалілася полымя барацьбы за новае жыццё. Гэта барацьба супраць антынароднага рэжыму Бацісты, супраць тыраніі эксплуатаўраў увянчалася перамогай. Стойкі і мужны кубінскі народ пад кіраўніцтвам свайго нацыянальнага героя і правадыра Фідэля Кастра звергнуў рэакцыйную дыктатуру, выраў уладу з рук нацыянальнай буржуазіі і замежных манопалій і стварыў першую сацыялістычную дзяржаву ў Амерыцы.

З часоў перамогі рэвалюцыі прайшло крыху больш чатырох з палавінай гадоў. Але ў краіне за кароткі тэрмін адбыліся велізарныя змены. У інтарэсах народа ажыццэўлены такія буйныя сацыяльна-эканамічныя пераўтварэнні, як аграрная рэформа, нацыяналізацыя прамысловасці і транспарту, гарадская рэформа і іншыя. З панаваннем замежных манопалій пакончана цалкам і назаўсёды. Зямля і яе нетры, заводы і фабрыкі, фірмы і банкі, палацы багачоў і курорты сталі здабыткам працоўных.

Куба не адзінокая ў сваёй барацьбе, у сваіх намаганнях па стварэнню новага грамадства. Гераічнаму народу па-брацку дапамагаюць, з ім па-брацку дзяляцца вопытам і ведамі Савецкі Саюз, іншыя краіны сацыялістычнай садружнасці.

Савецкі народ не раз даказваў, што ён умее абараніць справу рэвалюцыі, справу сацыялізма. Дзякуючы мужнай і прарозлівай пазіцыі СССР, вытрымка кубінскага народа, яго ўрада, палітычнай і маральнай падтрымцы сацыялістычных краін, усіх міралюбных народаў, разлікі імперыялістаў задушыць кубінскую рэвалюцыю былі сарваны. Гэта была буйная перамога палітыкі розуму, сіл міру і сацыялізма, гэта было паражэнне сіл імперыялізму і палітыкі вайсковых авантур. «Гэта і ёсць інтэрнацыяналізм! Гэта і ёсць камунізм!» — так ахарактарызаваў Фідэль Кастра пазіцыю Савецкай краіны ў дні карыбскага крызісу.

Дзякуючы стойкай пазіцыі непасрэднага неабсягальнага нападу на Кубу была ліквідавана. Але напружанасць у раёне Карыбскага мора ўсё яшчэ захоўваецца. Нармалізацыя аб'яноўкі ў гэтым раёне мегла б быць дасягнута на падставе ажыццэўлення вядомых пяці пунктаў, высуных Фідэлем Кастра. Справядлівыя патрабаванні кубінскага народа падтрымліваюцца ўсім прагрэсіўным чалавецтвам.

У сучасны момант міжнароднае становішча Рэспублікі Куба ўмацавалася, як ніколі. Рэвалюцыйная Куба жыве мірным жыццём і ўпэўнена будзе сацыялістычнае грамадства.

«Мы будзем працягваць барацьбу разам з міжнародным камуністычным рухам, — падкрэсліваў Фідэль Кастра. — Імперыялісты зусім звар'яцелі, калі яны лічаць, што ім удацца хоць на дзюйм аддаліць нас ад сацыялістычнага лагера. Няхай яны нават жартам не будуць сабе ілюзій на гэты кошт. Калі яны хочуць весці з намі перагаворы, няхай яны забудуць аб гэтым. Мы камуністы і належым да сацыялістычнага лагера. Наш лёс звязаны з лёсам усіх камуністаў, усяго сусветнага камуністычнага руху, камуністычнай рэвалюцыі. Камуністычная рэвалюцыя — гэта непазбежнае будучае».

ПА ДАРОГАХ БЕЛАРУСІ

Першымі паехаць на экскурсію ў калгас прапанавалі беларускія рэбяты.

— Мы многа чулі аб калгасах, чыталі, але не ўяўляем сабе, што гэта такое. Пакажыце, калі ласка, нам які-небудзь калгас, — папрасілі дзеці. Іх падтрымалі рэбяты з Англіі і ФРГ.

Для экскурсіі была выбрана сельскагаспадарчая арцель «17-га верасня», што ў Нясвіжскім раёне.

Зямля, якую займае калгас, была калісьці ўласнасцю польскіх паноў. Галечка і голад — такім быў лёс сялян, якія жылі там. З прыходам Савецкай улады многія з былых батракоў сталі інжынерамі, заатэхнікамі, урачамі, а Уладзімір Галушка ўзначаліў калгас, стаў яго старшынёй.

Выбралі калгас дзядзькі Галушкі таму, што ён — член Беларускай секцыі Савецкага Камітэта па развіццю культурных сувязей з суайчынікамі, па запрашэнню якога дзеці нашых землякоў прыехалі ў Беларусь.

Кіламетр за кіламетрам прабягае блакітны аўтобус. За аном калгасныя палі са спеучым збожжам, фруктовыя сады, адноўленыя вёскі.

На дзевятнацітым кіламетры па Брэсцкаму шасэ размешчаны кэмпінг, міжнародны турысцкі лагер. Вырашылі заехаць і туды. Гасцей сустраў дырэктар кэмпінга. Сярод зеляніны мільгаюць ружовыя, блакітныя і зялёныя палаткі. Побач стаяць аўтамабілі. Тут жывуць турысты, што прыязджаюць у Беларусь з усіх краін свету. Звыш 400 чалавек размяшчаецца ў кэмпінгу адначасова. Замежныя турысты любяць гэты кэмпінг, таму што тут, паводле іх слоў, умовы лепшыя, чым у любым іншым лагерах. Гасці агледзелі месцы адпачынку турыстаў, утульныя альтанкі, рэстаран, спартыўныя пляцоўкі, магазін і ад усяго былі ў захапленні.

Экскурсанты зноў у дарозе. Праехалі Фаніпаль, Дзяржынск. Стоўбцы — раней захапленыя месцы, а зараз — зялёныя добраўпарадкаваныя гарадкі. І дзе ён ішоў аўтобус, дзеці ва ўсё пільна ўглядаюцца і ўважліва ўсё вывучаюць.

СУСТРЭЧА У КАЛГАСЕ

У калгас прыехалі ў поўдзень. З букетамі кветак і шчырымі словамі прывітання выйшлі сустракаць гасцей дзеці

калгаснікаў. Быў тут і старшыня.

— Сардэчна запрашаем да нас у госці, — сказаў Уладзімір Аляксеевіч Галушка. — Мы рады паказаць вам усё, раскажаць, як жывём і працуем.

Разам з калгаснымі кіраўнікамі гасці аб'язджаюць калгасныя палі. Старшы аграном Аляксей Галушка раскажае аб тым, што калгас мае шэсць з палавінай тысяч гектараў зямлі. У вёсках — іх у калгасе дзесяць — выраслі новыя дамы і амаль у кожным з іх ёсць спецыялісты з вышэйшай або з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй.

— Зайдзіце ў любы калгасны дом, — гаворыць аграном, — вас прымуць там з хлебам-соллю і вы ўбачыце ўсюды поўны дастатак.

Машина ідзе міма маладога саду. Яго пасадзілі зусім нядаўна на велізарнай тэрыторыі. Колькі тут будзе яблык, груш, сліў! А далей — пасевы агародніх культур. І тут калгас збірае добры ўраджай. Гасці бачаць выдатны ячмень, авёс, жыта, пшаніцу. Калі праязджалі міма пасаваў гароху, дзецям прапанавалі выйсці з аўтобуса і пакаштаваць яго. Рэбяты елі яго колькі хацелі і набралі яшчэ з сабой.

— Дык вось што такое калгас, — гаворыць Лілія Чарняева. — Цяпер я зразумела...

— Многа ў калгасе машын? — пытаецца Наталля Мікалаеўна Апель.

— Дзесяткі трактараў, камбайнаў і іншых уборачных машын, — адказвае Галушка. — Тэхнікі ў нас багата.

— Савецкі Саюз — краіна высокай перадавой тэхнікі, — гаворыць Апель. — Упэўнена, калі аб усім, убачаным тут, раскажу ў Заходняй Германіі, у мяне многія спытаюцца: «Ты не звар'яцела?».

АБЕД

Частавалі гасцей ад шчырага сэрца. На стала былі кілбаса,

сыр, агуркі са смятанай, пячэне, малако, вішні. Усяго было ўдосталь. А яны паспелі прагаладацца ў дарозе, ім толькі падавай пабольш ежы. Жыльберт Палукараў выпіў чатыры шклянкі малака і папрасіў яшчэ.

— Калі ласка, пі, хлопчык, на здароўе, — ласкава гаварылі калгасніцы. — Нашы каровы даюць многа малака.

Некаторыя з дзяцей выпілі па цэламу літру малака, а ім усё прапанавалі яшчэ і яшчэ.

А потым дзядзька паднёсілі рэбятам кошкі, напоўненыя сакавітым, спелымі вішнямі.

— Дык вось што такое калгас, — увесць час паўтаралі здзіўленыя дзеці. — Нам гэта падабаецца, вельмі нават...

КАНЦЭРТ

Пасля абеду гасцей запрасілі ў клуб.

— Гэта калгасны клуб? — не верылася Анне Сямёнаўне Палукаравай. — Ды гэта ж сапраўдны палац!

Юныя калгасныя артысты занялі сцэну. Яны спявалі, тан-

цавалі, ігралі на розных музычных інструментах.

— Глядзіш на іх і не верыцца, што такой стала наша калгасная моладзь, — гаворыць Ніла Дамітрыеўна Бавуа.

З запалам танцавалі дзеці малдаўскія, венгерскія, беларускія, польскія, румынскія і іншыя танны. А калі на сцэну выходзіў калгасны танцор Юсіф Казленя, гасці былі ў асаблівым захапленні і ўзнагаро-

джвалі яго бурай апладысмантаў.

Пасля канцэрта калгасныя дзеці і гасці танцавалі разам, знаёмліліся, абменьваліся значкамі і адрасамі. Не сумна тут было і тым, хто дрэнна ведаў рускую мову. Калгасныя дзеці ў школе вывучаюць англійскую, нямецкую і французскую мовы і даволі добра размаўлялі з новымі сябрамі з-за мяжы.

Развітваючыся з калгаснікамі, гасці шчыра дзякавалі за цёплы прыём, за гэтую незвычайную экскурсію. Уладзімір Аляксеевіч Галушка пажадаў гасцям шчасліва дабрацца дадому і раскажаць землякам аб усім бачаным.

Наталля Мікалаеўна Апель паправіла старшынню:

— Мы цяпер дома. Наш дом тут, а едем мы да месца жылхарства. А там абавязкова раскажам гэтую праўду, якая радуе сэрца.

— Вы сапраўды багатыя, — сказала калгаснікам Анна Сямёнаўна Палукарава на развітанне.

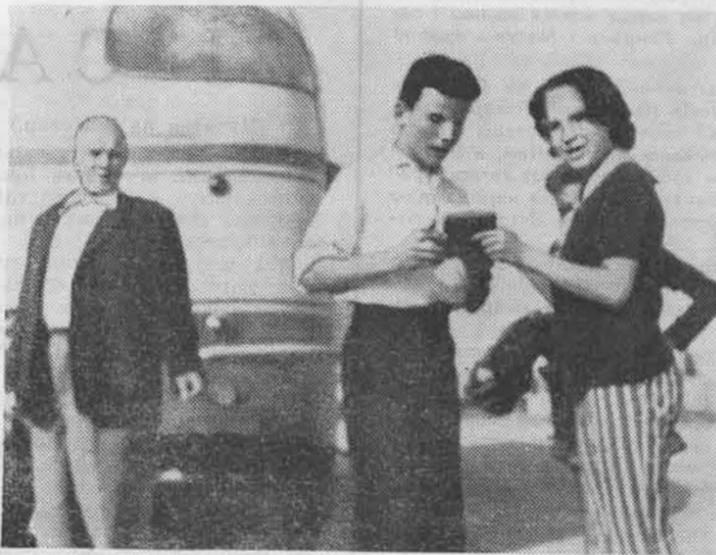
У ЗАМКУ РАДЗІВІЛАУ

Вечарам на зваротным шляху з калгаса рэбяты заехалі ў старажытны беларускі горад Нясвіж, дзе іх цёпла віталі прадстаўнікі камсамола горада. Рэбята агледзелі Нясвіж, наведвалі замак Радзівілаў. Там, дзе раней балаявалі польскія паны, яны ўбачылі цяпер цудоўны санаторый, у якім адпачываюць і лечацца рабочыя, студэнты, калгаснікі і служачыя з усіх куткоў нашай краіны. Па бясplatных або недарагіх пуцёўках яны месіць жыццё тут у выдатных пакоях, атрымліваюць добрае харчаванне, лячэнне.

Многа ўбачылі дзеці за гэты дзень. Яшчэ адна добрая старонка аб жыцці савецкіх людзей адлюстравалася ў дзіцячых сэрцах.

Г. ПАРОМЧЫК.

НА ЗДЫМКАХ: 1. Анна Мары Сагуленка бярэ адрас у свайго новага калгаснага сябра Анатоля. 2. Калгасны гарох — цудоўны!

БРАТНЯЯ ДРУЖБА І САЛІДАРНАСЦЬ

Сумесная савецка-венгерская заява

Па запрашэнню ЦК КПСС і ўрада СССР з 10 па 22 ліпеня ў Савецкім Саюзе знаходзілася ў візітаў дружбы партыйна-ўрадавая дэлегацыя Венгерскай Народнай Рэспублікі на чале з Першым сакратаром Цэнтральнага Камітэта Венгерскай сацыялістычнай рабочай партыі, старшынёй Венгерскага рэвалюцыйнага рабоча-сялянскага ўрада таварышам Янашам Кадарам.

У час знаходжання партыйна-ўрадавай дэлегацыі Венгерскай Народнай Рэспублікі ў Савецкім Саюзе адбыліся перагаворы з кіруючым дзеячамі Савецкага Саюза на чале з М. С. Хрушчовым.

У першым раздзеле Сумеснай савецка-венгерскай заявы

гаворыцца, што ў ходзе перагавораў савецкі і венгерскі бакі інфармавалі адзін аднаго аб унутраным становішчы ў сваіх краінах, аб дзейнасці партыі і ўрадаў абодвух бакоў, якія ажыццяўляюць будаўніцтва новага грамадства. Партыйна-ўрадавая дэлегацыя Венгерскай Народнай Рэспублікі выказала сваё шчырае прызнанне ў сувязі з выдатнымі дасягненнямі і выдатнымі планами, з якімі савецкі народ пад кіраўніцтвам Камуністычнай партыі Савецкага Саюза і яе ленинскага Цэнтральнага Камітэта цвёрдым наступам ідзе наперад па шляху поўнай пабудовы камунізму.

Савецкі бок у сваю чаргу з вялікім задавальненнем адзна-

чае, што працоўныя Венгерскай Народнай Рэспублікі пад кіраўніцтвам Венгерскай сацыялістычнай рабочай партыі і яе Цэнтральнага Камітэта дабіліся выдатных поспехаў у будаўніцтве сацыялізма, у развіцці народнай гаспадаркі, умацаванні свайго маральна-палітычнага адзінства.

У Сумеснай заяве падкрэсліваецца, што хуткае палітычнае, эканамічнае, культурнае развіццё Венгерскай Народнай Рэспублікі, як і іншых сацыялістычных краін, пацвярджае правільнасць марксісцка-ленинскага тэзіса аб больш ці менш адначасовым, у межах адной гістарычнай эпохі, пераходзе сацыялістычных краін да камунізму.

Бакі выказалі вялікае задавальненне тым, што палітычныя, эканамічныя і культурныя адносіны паміж Савецкім Саюзам і Венгерскай Народнай Рэспублікай паспяхова развіваюцца. Няспынна расце таваразварот паміж двума бакамі.

Як адзначаецца ў другім раздзеле Сумеснай заявы, у ходзе перагавораў меў месца абмен думкамі па найбольш важных пытаннях сучаснага міжнароднага становішча, які пацвердзіў, што бакі адзіны ў ацэнцы сучаснай міжнароднай абстаноўцы, у рашучасці і далей весці барацьбу супраць небяспекі новай вайны, за трывалы мир на зямлі.

(Заканчэнне на 4-й стар.)

У садзе старэйшага мічурынца

Цудоўны сад у вёсцы Алашкі Малы. У ім — звыш тысячы гатункаў плодовых раслін, декаратывных дрэў, ягадных кустоў, мноства кветак. Вырошчваецца больш як дзве тысячы сеянцаў яблынь, груш, вішань і іншых дрэў.

Гэта — апорны пункт Беларускага навукова-даследчага інстытута пладаводства, агародніцтва і бульбы. Ён створан на базе асабістага саду старэйшага селекцыянера рэспублікі І. П. Сікоры. Усё сваё доўгае жыццё прысвяціў ён любімай справе. Мічурынец выпрабаваў шматлікія расліны і вывёў дзесяткі гатункаў плодовых і ягадных культур, лепшыя з якіх размнажаюцца ў Беларусі, Прыбалтыцы і Сібіры, на Украіне і Далёкім Усходзе. Сабра-

ны лепшыя гатункі і формы бэзу, флэксаў, вярціны, язіну і іншых кветак.

Гордасць мічурынца — арэхавы сад. Доўгія гады затрачаны на ўдасканалванне мясцовых гатункаў. Іван Паўлавіч падбраў для скрыжавання гібрыдныя расліны, адбіраў самыя змаўстойлівыя, ураджайныя, са смачнымі ядрамі ў тонкай шкарлупіне. На працягу трох дзесяцігоддзяў удалося вырасціць каля трох дзесяткаў новых гатункаў арэхаў, якія вызначаюцца выдатнымі якасцямі. Яны цяпер вырошчваюцца больш чым у ста розных месцах краіны. Іх можна сустрэць на сядзібе вялікага пераўтваральніка прыроды І. Ул. Мічурына, у Батанічным садзе Маскоўскага дзяржаўнага ўніверсітэта, на

станцыях юных натуралістаў у Маскве, ва Усесаюзным навукова-даследчым інстытуце лесаводства. Высока ацаніў гэтыя расліны пісьменнік Леанід Ляонаў.

Івану Паўлавічу — 79-ы год. Але ён з захапленнем працягвае сваю выкародную работу. За пасляваенныя гады Іван Паўлавіч даў больш як дзесяць тысяч кансультацый саадаводам-аматарам. І цяпер сюды прыбывае многа пісьмаў з розных мясцін краіны. Апошнія некалькі гадоў апорным пунктам заадавае сын Івана Паўлавіча, студэнт-завочнік сельскагаспадарчага інстытута Віктар Іванавіч, які працягвае пачатую бацькам справу.

ЛЮБЫ ЗОРЫ ЗАЛАЦІСТЫЯ

Музыка і тэкст Р. ГАЛАВАСЦІКАВА.

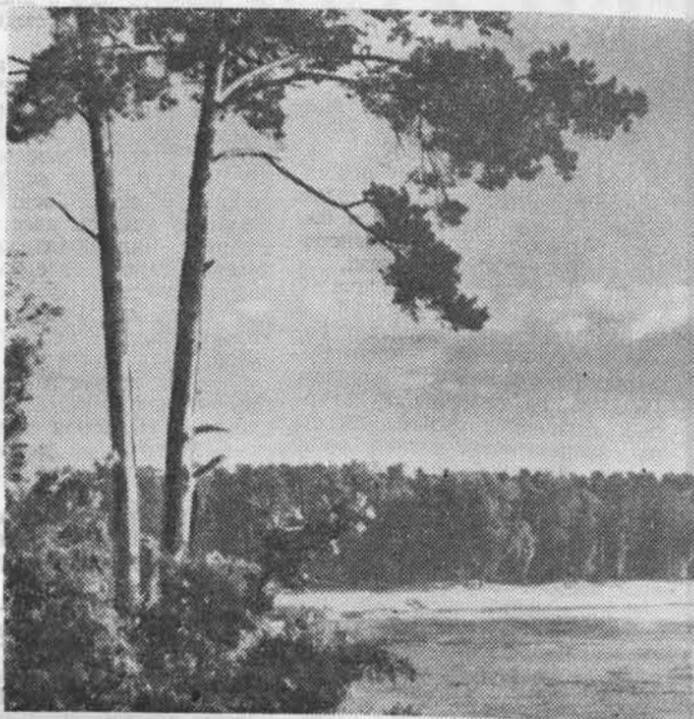

Любы зоры залацістыя,
Любы нам лугі квіццёстыя,
Эх, старонка, доляй ічасная,
Наша вольная калгасная!

Сонцам колас наліваецца,
Морам жыта калыхаецца,
І працём мы з ахвотаю,
Добра ў полі за работаю!

Няма краю прыгажэйшага,
Ураджаем багацейшага,
Слаўнай працаю народнаю,
Звонкай песняю свабоднаю.

Любы зоры залацістыя,
Любы нам лугі квіццёстыя,
Эх, старонка, доляй ічасная,
Наша вольная, калгасная!

ФЕЛЬЕТОН

ВАЎКАЛАК

Уявіце сабе на момант, што ў адзін з амерыканскіх універсітэтаў прыдыбаў Гебельс і прапанаваў свае паслугі як майстра прапаганды антысемітызму і расізму. У літаральным сэнсе гэтага, вядома, здарыцца не можа. Ад гітлераўскага міністра хлусні даўно ўжо і касцей не засталася. Аднак жа... Навошта з'яўляцца самому Гебельсу, калі гэта можа зрабіць любы з яго былых выхаванцаў і памочнікаў.

Адным з такіх выхаванцаў і з'яўляецца прафесар політэхнічнага інстытута ў штаце Нью-Йорк і каледжа ў Верманце Уладзімір Сядура.

Каб уявіць сабе, чаму можа навучыць амерыканскую моладзь Сядура, трэба пазнаёміцца бліжэй з гэтым «выхавацелем».

Ужо на трэці дзень пасля акупацыі Мінска фашыстамі Сядура вярнуўся ў спалены горад і прапанаваў свае паслугі ворагу. Яго прызначылі рэдактарам «літаратурна-мастацкага ілюстраванага часопіса» «Новы шлях».

Часопіс не быў ні літаратурны, ні мастацкі. Што ні старонка, то ўсхваляне Гітлера і яго арміі, з якой Савецкі Саюз і народы другіх краін свету вялі смяротную вайну. Вось некаторыя тытулы панегірыкаў Сядуры: «Гітлер перамагае», «Гітлер будзе новую Еўропу», «Чаго жадае Гітлер... І што ні артыкул, то паклёп на саязцы народ і іншыя народы, якія змагаліся супраць карычневай чумы».

У 1943 годзе беларускія партызаны знішчылі ката Беларусі Вільгельма Кубэ. Сядура выпусціў нумар часопіса ў жалобнай рамцы. О, колькі слёз выліў няўцешны «нацыяналістычны змагар» у сваім артыкуле «Цяжкая страта». «Беларускі народ, — пісаў Сядура, страціў найлепшага свайго пратэктара генеральнага камісара Вільгельма Кубэ, які нязменна стаяў на пярэдняй стражы новае Еўропы, на варце новага жыцця і парадку Беларусі... Крывавыя агенты Лёндана і Масквы зрабілі сваю ганебную справу!».

Вядома ж, калі б не гэтыя «агенты», калі б не Савецкая Армія, якая разграміла гітлераўскія полчышчы, Гітлер збудаваў бы «новую Еўропу», а можа і «новы свет». І тады Сядура можа не чытаў бы лекцыі амерыканскім студэнтам, а быў бы гаўляйтарам над імі. А ён вельмі хацеў дакачацца гэтага і рабіў усё, каб скарэспандэнтам у вачах беларускага народа іду супольнай барацьбы народаў Еўропы і Амерыкі супраць гітлераўскіх забойцаў.

Зразумела, што Сядура цяпер не расказвае ўсяго гэтага студэнтам, якім чытае лекцыі аб выдатным кіраўніку амерыканскай дзяржавы Франкліну Рузвельту і другіх амерыканскіх палітычных дзеячах таго часу.

Але вось вытрымкі толькі з аднаго антысеміцкага артыкула, змешчанага ў часопісе «Новы шлях» пад назвай «Спекуляцыя на крыві — віна жыдоўскіх капіталістых Амерыкі». «Зараз усім вядома, — пісаў Сядура, — што амерыканскім гаспадарчым жыццём кіруюць жыды...» Сядура імкнуўся давесці, што Гітлера не любяць выключна яўрэі, што менавіта яны вядуць супраць яго барацьбу, а не іншыя народы. Яўрэі, маўляў, схілілі Рузвельта ваяваць супраць Гітлера. «Рузвельт, — чытаем далей, — дазволіў лёгка сабе накланіць увязанца ў барацьбу з маладымі нацыямі».

Гэта фашысцкую Германію Сядура называў тады маладой нацыяй і радаваўся яе поспехам.

Сёння Уладзіміру Сядуру, гэтаму гебельсаўскаму выкармышу, даверана выхаванне амерыканскіх студэнтаў. Не дзіва, што ў Амерыцы ўзімаюць галовы антысеміты і твораць свае крывавыя справы расісты.

Мікола ЗАРУЦКІ.

БРАТНЯЯ ДРУЖБА І САЛІДАРНАСЦЬ

(Пачатак на 3-й стар.)

У абставінах усё большага паглыблення агульнага крызісу капіталізму, усё ўзрастаючай перавагі сіл сацыялізма над сіламі імперыялізму, сіл міру над сіламі вайны ёсць рэальная магчымасць папярэджання сусветнай тэрмаядзернай вайны, выключэння яе з жыцця чалавечага грамадства. Разам з тым трэба ўлічваць, што драпежніцкая прырода імперыялізму не змянілася і таму небяспека развязвання ім сусветнай тэрмаядзернай вайны ўсё яшчэ захоўваецца.

Савецкі і венгерскі бакі зыходзяць у сваёй палітыцы з таго, што аб'яднанымі намаганнямі міралюбівых дзяржаў, актыўнай, рашучай барацьбой народаў можна дабіцца палепшання міжнароднага становішча. Абодва бакі выступаюць за безадкладнае вырашэнне пытання аб забароне на вечныя часы ўсіх выпрабаванняў ядзернай зброі.

Урад Савецкага Саюза і Венгерскай Народнай рэспублікі рашуча асуджаюць каланіялізм ва ўсіх формах і праўленнях і зноў заяўляюць аб сваёй гатоўнасці і надалей падтрымліваць нацыянальна-вызваленчы рух народаў Азіі,

Афрыкі і Лацінскай Амерыкі.

Урад Савецкага Саюза і Венгерскай Народнай Рэспублікі падтрымліваюць канструктыўныя прапановы ўрада КНР, накіраваныя на мірнае аб'яднанне Карэі на дэмакратычных пачатках без умяшання збройнага агрэсію ЗША ў паўднёвай частцы В'етнама; рашуча асуджаюць фанатычную палітыку і жорсткія злчыствы ўрада Ірака, патрабуюць спынення вайны, развязанай у Іраку супраць курдскага народа.

Савецкі Саюз і Венгерская Народная Рэспубліка рашуча асуджаюць пазіцыю ЗША і іншых імперыялістычных дзяржаў, якія перашкаджаюць аднаўленню законных правоў Кітайскай Народнай Рэспублікі ў ААН.

У трэцім раздзеле Сумеснай заявы гаворыцца, што прадстаўнікі Камуністычнай партыі Савецкага Саюза і Венгерскай сацыялістычнай рабочай партыі ўзаемна інфармавалі адзін аднаго аб дзейнасці абедзвюх партый. Адбыўся таксама абмен думкамі па пытаннях далейшага пашырэння і паглыблення брацкіх адносін паміж КПСС і ВСРП і развіцця міжнароднага камуністычнага і рабочага руху. Абодва бакі адзначаюць поўнае адзінства поглядаў дзвюх братніх партый, па ўсіх пытаннях сацыялістычнага і камуністычнага будаўніцтва, стану і развіцця міжнароднага становішча, сусветнага камуністычнага і рабочага руху.

Абодва бакі з задавальненнем канстатавалі, што мінулыя гады характарызаваліся выдатнымі перамогамі ва ўсіх галінах палітыч-

нага, эканамічнага і культурнага жыцця, атрыманымі краінамі сацыялістычнай садружнасці.

Дасягненню ўказаных вялікіх поспехаў у значнай ступені садзейнічала ліквідацыя шкодных вынікаў культуры асобы, поўнае ўваўленне ленынскіх норм ва ўсіх галінах партыйнага і дзяржаўнага жыцця.

Бакі падкрэслілі выдатнае значэнне Заявы і Дэкларацыі, якія аднагалосна прынятыя Маскоўскіх нарадах прадстаўнікоў камуністычных і рабочых партый 1957 і 1960 гадоў, зноў заявілі аб сваёй цвёрдай і няўхільнай рашучасці паслядоўна адстойваць чысціню марксісцка-ленінскіх ідэй, агульную калектыўную лійню сусветнага камуністычнага руху, якая знайшла выяўленне ў гэтых гістарычных дакументах.

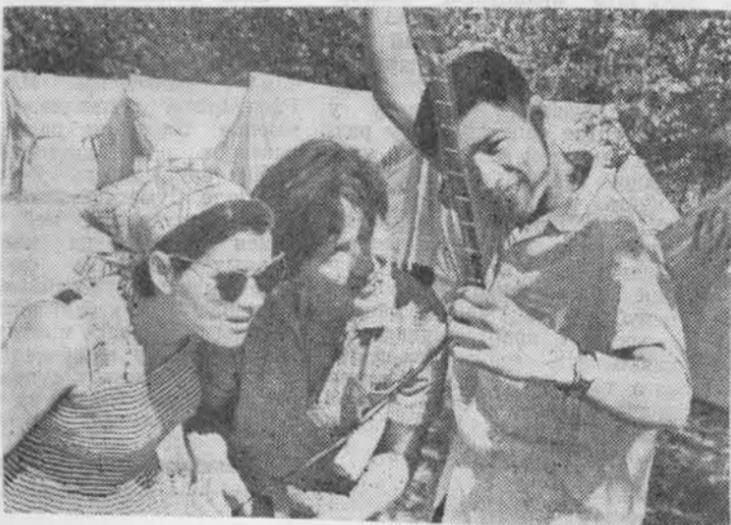
Растучая магутнасць краін не пакідае ніякіх сумненняў у тым, што капіталізм ужо не можа разлічваць на перамогу ў гістарычнай спрэчцы паміж сацыялізмам і капіталізмам і пры дапамозе вайны, ні ў ходзе эканамічнага спаборніцтва.

У заключэнне Сумеснай савецка-венгерскай заявы ўказваецца, што перагаворы, якія праходзілі ў духу братняй дружбы, поўнага ўзаемаўзвалення і сардэчнасці, з'явіліся новым сведчаннем адзінаства поглядаў абодвух бакоў па ўсіх разгледжаных пытаннях.

РЕДАКЦЫЯНАЯ КАЛЕГІЯ.

НАШ АДРАС

Мінск, Ленінскі праспект, 77. Дом друку. Рэдакцыя газеты «Голас Радзімы».

У аздараўляльна-спартыўным студэнцкім лагэры Беларускага політэхнічнага інстытута адпачывае група студэнтаў з Дэмакратычнай Рэспублікі В'етнам. На здымку: (справа налева) в'етнамскі юнак, студэнт аўтатрантарнага факультэта Чан Тх'ет паказвае студэнткам хімфана Аллксандры Корань і Зінаідзе Рыўкінд негатывы здымкаў мінулай масоўкі. Фота І. Змітровіча.